

ב"ה

קטעים מיומן הרבנית

רשת אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש
בנשיאות כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש

...

רשת חינוך חב"ד בארץ ישראל

"הִגִּיעוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט קִדְּשׁ לְבֵיתֵנוּ
שְׁלוֹשָׁה מֵאֲנָשֵׁי הָאֵן קֹה-וְה-דָה.
(=אֲרֻגוֹן הַבִּיּוֹן וְהַמְּשֻׁטָּרָה הַחֲשָׁאִית
הָרֵאשִׁי שֶׁל בְּרִית הַמוֹעֲצוֹת) לַעֲרֹךְ
חֲפוּשׁ נֹסֶף. הַפַּעַם נִעְרָךְ הַחֲפוּשׁ
בְּאִפְּן יְסוּדִי יוֹתֵר מִהַפַּעַם הַקּוֹדֶמֶת.
כָּל הַסְּפָרִים וְהַכְּתָבִים, שֶׁעָלִיהֶם שָׁמַר
(רַבִּי לִוִּי יִצְחָק, בַּעֲלָהּ שֶׁל הַרְבֵּנִית
חֲנָה) כָּעֵל בַּבַּת עֵינֹו, כְּבָר הָיוּ אֲרוּזִים
בִּידֵיהֶם וְהֶעֱבִירוּם לְמַכּוֹנֵיתָם. אוּלָם
לְאַחַר בִּקְשׁוֹתַי וְתַחֲנוּנֵי הַמְּרַבִּים
לְהַשְׁאִירָם בַּבֵּית - הִתְרַצוּ לְהַתְקַשֵּׁר
טֵלְפוֹנִית עִם הַמְּמַנִּים עָלֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר
הִתְזַירוּם לְבִסּוֹף לִידֵי."

"אָדֶר שְׁנַת ת"ש.

לְאַחַר חַג הַפּוּרִים הִחֲלֵטְתִּי
לְהִצְטָרֵף אֵלָיו (אֶל רַבִּי לֹוִי יִצְחָק)
בְּמָקוֹם גָּלוּתוֹ (צִיֵּאִילִי).
דִּרְכֵי הָרֹאשׁוֹנָה הִיָּתָה לְמוֹסְקוֹבָה,
וּמִשָּׁם נָסַעְתִּי דֶּרֶךְ שֵׁל חֲמִשָּׁה יָמִים עַד
שֶׁהִגַּעְתִּי לְצִיֵּאִילִי... לְמֵרוֹת הַקְּשִׁיִּים
הַמְּרִבִּים לְקַחְתִּי עֲמִי מִצּוֹת וַיֵּין וְכֵן
שָׁמֵן כָּשֶׁר לְפֶסַח. בְּאַמְצָעוֹת רִשְׁיוֹן
מִיַּחַד שֶׁקִּבַּלְתִּי מִפָּקִיד מְסִיָּם בָּאֵן-קוֹה-
וֶה-דֶּה הַשְּׂגָתִי גַם לָחֶם וְעִגְבָּנִיּוֹת אֲשֶׁר
יִסְפִּיקוּ לָנוּ לְתִקּוּפַת זְמַן".

"בְּאַחַד הַיָּמִים נָסַעְתִּי לְקֹזִי־ל- אוֹרְדָּה
הַסְמוּכָה, וַחֲזַרְתִּי מִשָּׁם וּבִידֵי שְׁתֵּי
מַחְבְּרוֹת וְאַבְקָה לַעֲשִׂית דִּיו וְכֵן קָסַת
קִטְנָה לְהַחֲזִיק בָּהּ אֶת הַדִּיו.
אֵין לְתֹאֵר שְׂמֻחָתוֹ שֶׁל הָרֵב. הַנִּיר
וְהַדִּיו הִסִּבּוּ לוֹ יוֹתֵר שְׂמֻחָה וְנִחַת רוּחַ
מֵאִשׁוֹר הַלָּחֶם שֶׁהִבֵּאתִי לוֹ לְאַחֵר רָעַב
כֹּה מְשֻׁדָּ!"

”...יִשְׁכְּנוּ לַעֲרִיכַת הַסֵּדֶר.”

מֵאַחֲרֵי הַחֲלוֹן עָמְדוּ נְעָרִים

אֲשֶׁר לָעָגוּ לָנוּ וְחָקוּ אֶת

תְּנוּעוֹתֵינוּ וְאָמְרֵי פִינוּ.

מִזֶּכֶן שֶׁל־עֲגִיגָהֶם לֹא הִשְׁפִּיעוּ עָלֵינוּ,

וְהַסֵּדֶר נִמְשַׁךְ כְּהִלָּכְתּוֹ...”

”גַּם לְמַחֲרָת בְּעָרֵב חָגְגָנוּ סֵדֶר לַיִל

שֵׁנִי שֶׁל פֶּסַח... נָסִינוּ בְּכָל כּוֹחֵנוּ

לְגַרֵּשׁ אֶת רוּחַ הַדִּכְאֹן וְהַעֲצָבוֹת

שֶׁנִּשְׁרְטָה עָלֵינוּ, וּלְפָחוֹת בְּיָמִים אֵלֶּה

לְהִיּוֹת שְׂרוּיִם בְּשִׂמְחָה. קָשָׁה הָיָה

הַדָּבָר, אֲךָ הִתְגַּבְּרָנוּ עַל הַכֹּל וְהַצֵּלְחָנוּ

לְהַשְׁרוֹת סְבִיבָנוּ רוּחַ שֶׁל שִׂמְחַת חַג.”

”עַל הַנְּשִׁלָּחַן הָיוּ לְבִיבוֹת שֶׁל גְּבִינָה
וְכֵד שֶׁל קֶקָאוּ. בַּעַל הַבַּיִת כָּבֵד אוֹתִי
לְטַעַם מִהָאֵכֶל (שֶׁהָיָה כָּשֵׁר),
אָךְ לַמְרוֹת שֶׁשָּׂכַחְתִּי כְּבָר מִזְמַן אֶת
טַעַמָּם שֶׁל מַאֲכָלִים כְּאֵלוֹ, הִתְאַפְּקוֹתִי
וְלֹא נִגַּעְתִּי בָּאֵכֶל. עָשִׂיתִי זֹאת בְּגִלָּל
כָּבוֹד עֲצָמִי, כְּדִי לֹא לָתֵת לוֹ אֶת
הַתְּחוּשָׁה שֶׁהָאֵכִיל אִישׁ רָעֵב. כְּשִׁיפָּצַאתִי
מִהַבַּיִת, הָיִיתִי שְׂבִיעֵת רָצוֹן בְּיוֹתֵר מִכֶּךָ
שֶׁעָמַדְתִּי בְּנִסְיוֹן זֶה. אֵינֶנִּי מְאַחֶלֶת
לְאַף אֶחָד חוּץ כִּזּוּ! זֶה דוֹרֵשׁ בְּאַמֶּת
תְּקִיפּוֹת רַבָּה וְכֹשֶׁר-הַתְּנַגְּדוֹת...”

”מַעֲשֵׂה בִיהוּדִי שֶׁהִגְלָה לְצִיאֵילִי,
שֶׁבְּאַחַד הַיָּמִים הִצְטָרְפוּ אֵלָיו אֲנָשָׁיו
וּבָתָם. עַל אֹף שֶׁהִמְשִׁיכָהּ אַחֲדָה שׁוּב
- לֹא הוּקַל מֵצָבוּ בְּמֵאוֹמָה.

פַּעַם בָּא לְבַקֵּר בְּבֵיתָנוּ. פָּנָיו הָיוּ
נְפוּחֹת וְצִהָבוֹת לֹא עָלִינוּ, וְנִכַּר הָיָה
כִּי זְמַן רַב לֹא בָּא כָּל אֶחָד לְפָיו. עַל
הַשְׁלָחַן הָיוּ מִנְּחֹת מִסֵּפֶר חֲתִיכוֹת
לֶחֶם. בְּרֹאוֹתַי אֶת מֵצָבוּ הֶחָמוֹר,
הַגִּשְׁתִּי לוֹ אֶת הַלֶּחֶם - עַל אֹף שֶׁהָיוּ
אֵלֶּה חֲתִיכוֹת הַלֶּחֶם הָאֲחֵרוֹנוֹת וְלֹא
הָיָה לָנוּ כָּל סְכוּי לְקַבֵּל פֶּת לֶחֶם לְיוֹם
הַמָּחָרֶת...”